

Recensie: Liefde voor muziek (S7) ★★★1/2***

VTM
maandag 15 februari 2021

foto © VTM

Recensie:

Het zevende seizoen van Liefde voor muziek kon door corona niet in het buitenland opgenomen worden. Dus bleef de productie in eigen land en trok ze naar de Noordzee. Voordeel voor het tv-programma was dat er zeer veel artiesten zonder werk thuis zaten en dus plots wél beschikbaar om mee te doen. Eén van hen is â€“ drukke agenda die hij immers in normale tijden heeft â€“ Willy Sommers. Wat al meteen opvalt is dat de groep artiesten: Bert Ostyn (Absynthe Minded), Ronny Mosuse, Tourist LeMc, Emma Bale, Geike Arnaert, Willy Sommers en Jelle Cleymans & Jonas Vangeel en behoorlijk diverse, en eerder mannelijke groep zijn. Al van bij de start blijken Cleymans & Vangeel voor de luchtige, humoristische (zelf)relativerende noot van het programma te zorgen. En het is duidelijk naar het einde van het programma toe dat niet alle collega-artiesten daar even mee opgezet zijn. Cleymans & Vangeel neigen de luis in de pels te worden van dit programma en de grenzen af te tasten tussen respect en respectloosheid. Ook enkele anderen vielen behoorlijk uit de toon vonden we toen ze lachten omdat Willy 'Marquee' foutief uitsprak.

Alles wat langer dan een uur duurt, is te lang voor Jelle Cleymans, weet Jonas over Jelle die volgens hem het nog zo slecht niet vindt dat Liefde voor muziek dit jaar in eigen land ingeblikt wordt. Ostyn weet dan weer maar al te goed waarom hij deelneemt, omdat er maar een programma op de Vlaamse tv is dat focust op popmuziek. Cleymans en Vangeel relativeren zichzelf wanneer hij arriveert: 'Dat is tenminste ne zanger' klinkt het uit de mond van Vangeel.

In Willy's overzicht stelt hij dat zijn artiestennaam gevonden werd bij een bedrijf dat aan de overkant van het kanaal van de platenfirma gevestigd was en aan huisdecoratie deed. 'Eigenlijk is Cleymans & Vangeel een badkamerbedrijf' grapte Vangeel vervolgens hoewel ook zij wel onder de indruk waren toen Will Tura Sommers belde om hem en de anderen succes te wensen. Sommers en Tura hebben nummers samen geschreven, en tijdens de eerste lockdown hebben ze elke week met elkaar gebeld. Volgend jaar staat Sommers 50 jaar op de planken.

In 1974 ontving ie 500 à 600 brieven per week van fans. En daar zaten zo'n 1 à 2 huwelijksaanzoeken tussen. Willy's moeder was de stuwende kracht achter zijn carrière, werkte achter de schermen voor hem en zorgde ervoor dat hij de volgende dag in een ander kostuum zou optreden. Ronny vatte het nog het best van al samen dat Sommers zich destijds moest zien te onderscheiden van Jimmy Frey en Will Tura door zijn looks. Een echte rockster, zag Emma in de foto's van Willy's beginperiode. In die jaren kreeg hij ook een mes in zijn lijf gestoken door een jaloerse man tijdens een optreden.

In maart 1971 bracht Sommers zijn eerste single uit: 'Het is weer morgen'. Gina was zijn tweede. Maar het was het B-kantje van dat nummer, waar hij internationaal mee scoorde: 'Zeven anjers, zeven rozen.' Kort na de release zong hij het ook in het Spaans in. In die versie heette het 'Siete Rosas, siete besos'. De single werd nummer 1 in Spanje en klopte zo Julio Iglesias, The Beatles en the Rolling Stones. Maar dat succes heeft ie destijds zelf niet beseft. Door andere verplichtingen, kon Sommers de Franse versie 'Une fleur rien qu'une rose' zelf niet inzingen. Achteraf lijkt hij daar wel spijt van te hebben omdat de single 1,4 miljoen keer over de toonbank ging.

Februari 1989. Het moment dat Tien om te Zien een instant succes blijkt op de toenmalig kersversie commerciële televisie VTM, het allereerste commerciële tv-station in Vlaanderen. Het programma haalde in no time een miljoen kijkers. Het ging toen zeer slecht met de Vlaamse showbizz. Dus dat programma kwam er echt wel op het juiste moment. Ook internationale sterren zoals Tina Turner kwamen langs in de studio. Maar wat hij recenter, in 2018 meemaakte op Pukkelpop, tart nog steeds alle verbeelding. Sommers was daar erg zenuwachtig voor omdat hij zich afvroeg of die jongeren zijn repertoire wel zouden kennen. Maar al gauw bleken de ludieke bordjes die hij in het publiek zag echte ijsbrekers, en stelde die hem op zijn gemak.

Bert Ostyn koos voor 'Zeven anjers, zeven rozen' en zong voor het eerst in het Nederlands omdat de tekst zo helder is. De tekst gaat over twee mensen die uit elkaar gaan, bevestigde Willy, toen Bert zei dat je de song op twee manieren kan lezen: als een inriest nummer of een waarin gesteld wordt dat iemand er niet meer in gelooft. Zwoel, teasing, een beetje sarcastisch zelfs, bracht hij het begeleid op elektrische gitaar waardoor het nummer nog gelaagder werd dan het origineel.

Opvallend bleven de meeste artiesten tijdens de eerste aflevering van het zevende seizoen van Liefde voor muziek binnen het midtempo of trage tempo. 'Het levenslied is de blues van de lage landen' bleek naar het einde toe de verklaring waarom de meeste nieuwe arrangementen baadden in de jazzy (zoals in Ronny Mosuses versie van 'Jenny' uit 1973 waarbij een man een vrouw vraagt om te stoppen met zagen), bluesy of soul-sfeer.

Openen deden Cleymans & Vangeel het programma met hun versie van 'Als een leeuw in een kooi', openend zuiver begeleid door piano, waarbij na verloop van tijd ook gitaren en andere instrumenten toegevoegd werden, de song een veel ritmischer karakter kreeg en het tempo opgedreven werd. Wat vooral opviel, was dat de stemmen van de twee vrienden perfect harmonieus met elkaar blendden toen ze Willy's favoriete eigen nummer brachten. Sultans of swing van Dire Straits blijkt dan weer zijn favoriet internationaal nummer en Philippe Robrechts Magie uit 1993, dat had ie zelf willen zingen toen hij het nummer aankondigde in de jaren '90 bij Tien om te Zien. Willy sloot de aflevering dan ook prima af met die song en bleef trouw aan het origineel, met elektrische gitaar, piano en hier een live cello die het nummer absoluut alle eer aandeden.

Groter kon het contrast niet zijn met Emma Bale die 'Laat de zon in je hart' compleet onherkenbaar maakte in 'Lay your heart', een intiem, sensueel, sexy R&B-nummer om op te schuren. Jelle kwam behoorlijk kritisch over met zijn reactie 'Dat lijkt een hele trage polonaise om op te dansen.' Aan de eerste reacties op social media kunnen we afleiden dat ook de meeste televisiekijkers dit geen coverversie meer vonden maar een volledig nieuw nummer. Dat is terechte kritiek vinden we.

Tourist LeMc ging terug naar 1990, naar een minder gekend nummer van Willy en maakte er 'Ik hou van u zoals ge zijt' van. Een catchy refrein en een trompet met demper karakteriseerden onder andere deze versie. Maar het nummer dat we het meest geslaagd van al vonden was Geikes 'The water is way too deep' Zelf zei ze erover te refereren naar Neil Diamond, wij hoorden David Bowie echoën. Na haar optreden kunnen we gerust stellen dat Hooverphonic haar meer nodig heeft dan zij Hooverphonic.

< Bert Hertogs >